

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: **Formy a projevy nezávislosti ve státní správě**
Diplomant/ka: **Pavel Vevera**
Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Pavla Vevery zpracovaná na téma „Formy a projevy nezávislosti ve státní správě“.

Cílem předložené práce je „*rozebrat nejednotný pojem nezávislosti, zjistit jeho různé významy, projevy a na závěr si položit otázku – je spojení nezávislý správní úřad užitečné?*“ (str. 2). Přestože nejde – nezávislost ve státní správě – o téma zcela nové a dosud nezpracované, jde stále o materii spíše okrajovou, již soudobá doktrína jistě nevěnuje takovou pozornost, jakou by jí věnovat mohla. V tomto smyslu lze volbu (resp. formulaci) tématu i stanovení cíle práce považovat za zcela legitimní a odpovídající povaze a účelu magisterské diplomové práce.

Práce je členěna do 4 obsahových kapitol, uvozena je též nečíslovaným úvodem do tématu, a zakončena nečíslovaným závěrem. Diplomant svůj výklad začíná vymezením základních východisek organizace veřejné správy (se zvláštním důrazem na státní správu, která poněkud nesystémově tvoří jedinou podkapitulu této kapitoly, a pro kterou nezávislost představuje do značné míry cizorodý prvek), na které navazuje rozlišením jednotlivých druhů nezávislosti a jejich projevů v oblasti veřejné správy, aby nakonec obě subtémata spojil do třetí – klíčové – kapitoly své práce pojednávající o nezávislosti ve státní správě. Autor svou práci pojal jako zkoumání jednotlivých znaků a souvisejících aspektů (i mimo správní právo) nezávislosti, které následně hledá a analyzuje na vybraných příkladech institucí vykazující (anebo alespoň proklamující) tu či onu formu nezávislosti, které následně hodnotí. Práce je zakončena některými úvahami *de lege ferenda* (vyjádřenými i v podobě normativního „návrhu“ konkrétních legislativních změn).

Z obsahového hlediska je možno konstatovat, že určitá atypičnost (originalita) tématu se projevila i do práce samotné. Pisatel své téma pojal „po svém“ a dosud publikovanými zdroji věnovanými této problematice se sice nechal inspirovat, nikoliv však omezit. Text je v pravém slova smyslu vlastním autorským počinem (se vším pozitivním i negativním, co k tomu patří), což pohříchu bohužel není tak samozřejmé, jak bychom možná někdy od diplomových prací očekávali. Téma uchopuje originálním způsobem, a to nejen v „teoretické“ části, v níž vymezuje samotnou nezávislost, ale i výběrem a zpracováním nezávislých (či tvrzeně nezávislých) institucí v části „praktické“.

Shoda obsahu práce s jinými zdroji podle systému Theses činí 1 %.

Na řadě míst diplomant kromě tuzemské literatury čerpá i ze zdrojů cizojazyčných, v čemž sice navazuje na některá již u nás publikovaná díla (viz zejm. Handrlica, 2009), reflektuje ale i novější prameny, které dosud podrobněji rozpracovány nebyly. Kromě nepočetných monografií vychází i z řady příspěvků z odborných konferencí, stejně jako z článků publikovaných ve specializovaných periodících.

Text je na požadované odborné úrovni, stejně jako se pohybuje v předpokládané hloubce záběru. Pokud se v něm vyskytují nedostatky, jde zpravidla pouze o dílčí nepřesnosti, kterou je snad ještě možno považovat za nezbytnou (?) daň vlastního autorského přístupu diplomanta (například nepřesné užívání pojmů *správní orgán* vs. *správní úřad*, „*věty*“ bez slovesa (např. str. 15, 20), občasná vyšínutí z větné vazby (např. na str. 11, 52), interpunkční chyby (za mnohé např. str. 33), či užívání pojmů pro diplomovou práci již, řekněme, hraničních („*služebníček*“ na str. 21, „*slunečnicové pole státní správy*“ na str. 46, „*drobet zavádějící*“ na str. 51, i dělení nezávislosti na „*tuhou*“ a „*měkkou*“ (str. 9 a další) by nemuselo být univerzálně snadno akceptovatelné atp.).

Formální náležitosti práce jsou standardní. Mírně zarážející je snad jen užití předložky „*V:*“ v případě citací příspěvků ze sborníků prací, kde se jinak běžněji užívá univerzálnější „*In*“, u některých zdrojů (zejm. z odborných periodik) chybí čísla stran, ze kterých je citováno, výjimečně i například údaj o nakladateli (viz třeba Hoetzel, 1934).

Předložená práce nepochybně splňuje naprostou většinu požadavků běžně kladených na tento typ prací. Její hodnocení předběžně navrhuji na stupeň „*Velmi dobře*“, lépe snad v případě nadprůměrné – zejména co do přesnosti vyjádření – ústní obhajoby.

Otázky k diskusi

Co autor považuje za jeden největší problém nezávislých správních úřadů, a proč?

V Plzni dne 26/04/2022

Podpis autora posudku